02/12/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Έχουμε ανάγκη φιλίας όσο ποτέ άλλοτε»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού γέροντα π. Αμβροσίου Λάζαρη τέλεσε ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Δαδίου, στις παρυφές του Παρνασσού, μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου.

Το Ιερό Αναλόγιο πλαισίωσε Βυζαντινός Χορός υπό τον Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» και Πρωτοψάλτη κ. **Παύλο Λιάσκο** και τον Πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου **Κ. Τιθορέας** και Υπεύθυνο της Γραμματείας του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος κ. **Βασίλειο Μακέδο**, τη συμμετοχή και άλλων ιεροψαλτών και μαθητών των

Παραρτημάτων της περιοχής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αναφέρθηκε στα πρόσωπα του δύο σύγχρονων γερόντων του Οσίου Πορφυρίου και του μακαριστού Γέροντος π. Αμβροσίου και στην μεταξύ τους φιλία και μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Τιμούμε σήμερα και τη φιλία αυτών των δύο προσώπων, του Οσίου Πορφυρίου με τον Γέροντα Αμβρόσιο και είναι πάρα πολύ συγκινητικό και πάρα πολύ σημειολογικό το γεγονός ότι εκοιμήθησαν την αυτήν ημέρα, 2 Δεκεμβρίου. Η ημέρα της μνήμης, του μνημοσύνου του πατρός Αμβροσίου συμπίπτει με την ημέρα της μνήμης του Οσίου Πορφυρίου κι είναι επίσης ακόμη πιο συγκλονιστικό ότι ο π. Αμβρόσιος δεν θα βρισκόταν στον τόπο μας, εάν δεν τον συνέδεε η φιλία με τον Όσιο Πορφύριο. Ο Όσιος Πορφύριος όπως γνωρίζουμε ήταν αυτός ο οποίος τον επρότεινε ως πνευματικό της αδελφότητας εδώ της Μονής, όταν η Μονή αναζητούσε πνευματικό πατέρα, όταν αναζητούσε έναν ιερέα για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της μονής, έναν άνθρωπο οποίος θα βρίσκεται εδώ φύλαξ, σκεπαστής, καθοδηγητής, πνευματικός κηδεμόνας και έτσι ο μακαριστός προκάτοχός μου, μητροπολίτης Φθιώτιδος κυρός Αμβρόσιος, τον τότε μοναχό Χαρίτωνα όχι μόνο τον χειροτόνησε διάκονο και πρεσβύτερο, αλλά του έδωσε και το όνομα του, Αμβρόσιος, και συγχρόνως τον τοποθέτησε εδώ στη Μονή με όλη αυτή τη διακονία, την οποία τη γνωρίζουν όχι μόνο οι αδελφές που κατά καιρούς

εγκαταβίωσαν σε αυτήν εδώ τη Μονή αλλά και η σημερινή αδελφότητα αλλά και αναρίθμητοι χριστιανοί εγγύς και μακράν.

Είναι όμως πολύ σημαντικό να σταθούμε στο γεγονός της φιλίας: πώς μία πνευματική φιλία, πώς μία εν Χριστώ φιλία, πώς μία εν Αγίω Πνεύματι φιλία φέρνει καρπούς μέσα στην Εκκλησία, πώς μία φιλία σφραγίζει την πορεία των ανθρώπων και πόσο σημαντικό είναι η φιλία στη ζωή μας. **Ζούμε σε έναν άφιλο περιβάλλον, ζούμε σε μία κοινωνία, που δυστυχώς οι σχέσεις περισσότερο καθορίζονται από αμοιβαίο συμφέρον, από αμοιβαία ιδιοτέλεια, περισσότερο μοιάζουν να είναι συγκερασμός συμφερόντων παρά αναζήτηση κοινής αγάπης, παρά αναζήτηση κοινής αναφοράς, κοινού προσώπου που να συνδέει, να εμπνέει, να καθοδηγεί.**

Η φιλία του Αγίου Πορφυρίου με τον μακαριστό γέροντα Αμβρόσιο δεν ήταν μία σύμπτωσης ιδεών, δεν ήταν μία ταύτισης χαρακτήρων, δεν ήταν μια ανθρώπινη, έτσι, χημεία αλλά ήταν μία ένωση στο πρόσωπο της κοινής αγάπης που είναι ο Χριστός. Υπήρξε μια ένωση πάνω στο Θυσιαστήριο της Εκκλησίας, πάνω στην Αγία Τράπεζα, πάνω στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, πάνω στην αναζήτηση της σωτηρίας, της σωτηρίας όχι μόνο για τα πρόσωπα αυτά καθαυτά αλλά για τη σωτηρία όλου του κόσμου. Αυτό που συνέδεσε τον Άγιο Πορφύριο με το μακαριστό γέροντα Αμβρόσιο με απλά λόγια ήταν η αγάπη για το Χριστό και η αγάπη για τον άνθρωπο, η αγάπη για την Εκκλησία, η αγάπη για τον μοναχισμό, η αγάπη για την αλήθεια, η πιστότητα στο

δόγμα της Εκκλησίας, στην παράδοση της Εκκλησίας, στους κανόνες της Εκκλησίας και βλέπουμε επίσης και άλλες φιλίες τέτοιες να αναπτύσσει και ο γέροντας Όσιος Πορφύριος και ο Γέροντας Αμβρόσιος, όπως χαρακτηριστική η φιλία του με τον μακαριστό Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κυρό Αντώνιο, αλλά και με άλλα ευλογημένα πρόσωπα, κληρικούς και λαϊκούς μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας.

Κι είναι ευκαιρία να αναρωτηθούμε και εμείς αν έχουμε φιλίες σήμερα, κι αν οι φιλίες μας είναι εν Χριστώ Ιησού ή όχι. Ποια είναι τα κριτήρια με τα οποία δημιουργούμε τις φιλίες μας σήμερα, τι είναι αυτό το οποίο μας ελκύει να έρθουμε κοντά σε κάποιον άλλον άνθρωπο, να βρεθούμε επί το αυτό. Είναι η αγάπη για τον Χριστό ή είναι πράγματα πρόσκαιρα αναλώσιμα που περνάνε και φεύγουν μέσα σε αυτό το μάταιο κόσμο. Μας εμπνέει η κοινή αναζήτηση; Άραγε πόσοι φίλοι σήμερα προσεύχονται επί το αυτό, γονατίζουν μαζί, αλληλοσυγχωρούνται, δακρύουν μαζί, κλαίνε για τα αμαρτήματά τους, για την αμαρτία όλου του κόσμου. Πόσοι άνθρωποι σήμερα μεταποιούν και μεταμορφώνουν τη φιλία τους σε προσφορά προς τον πτωχό, προς τον πένητα, προς τον κατατρεγμένο, πόσοι άνθρωποι προσφέρουν τη φιλία τους για το καλό της Εκκλησίας, της κοινωνίας, για το καλό του κόσμου;

Ερωτήματα καίρια αν πραγματικά θέλουμε να τιμήσουμε τους Αγίους και αν πραγματικά θέλουμε να γίνουμε ακόλουθοι του δρόμου που μας χάραξε ο μακαριστός γέροντας Αμβρόσιος, αλλά και ο Όσιος Πορφύριος αλλά και προτάγματα για το πώς μεγαλώνουμε τα παιδιά μας, τι αξίες τους προσφέρουμε, τι ιδανικά και ποια κριτήρια ζωής για να δημιουργήσουν τις δικές τους φιλίες και να δημιουργήσουν το δικό τους κόσμο για να μπορέσουμε να πορευθούν με σταθερά θεμέλια.

Εύχομαι λοιπόν ολόψυχα και ολοκάρδια **να βγούμε από τη μοναξιά μας, να βγούμε από τον ατομισμό μας, να βγούμε από τον μικρόκοσμό μας,** ο καθένας το δικό του, να μη χαθούμε μέσα στις ιδέες μας, στις αντιλήψεις μας και στα προβλήματά μας και στα βάσανά μας γιατί πολλές φορές και οι δυσκολίες της καθημερινότητας μας κλείνουν στον εαυτό μας, μας απομονώνουν, μας κουράζουν, αλλά να δημιουργήσουμε φιλίες εν Χριστώ Ιησού, φίλους με το Χριστό και για το Χριστό, προκειμένου να είμαστε και εμείς πιο δυνατοί και **η χαρά να μοιράζεται και να πολλαπλασιάζεται και η λύπη επίσης να μοιράζεται,** αλλά να μειώνεται και αυτό είναι που θα μας στηρίξει στη ζωή, γιατί ο Όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, ο Άγιος μου, μέσα σε μία κραυγή ποιητική στους ύμνους των Θείων Ερώτων κραυγάζει: «οὐαὶ τῷ ἑνί», αλίμονο στον έναν, αλίμονο σ αυτόν που είναι μόνος δηλαδή, αλίμονο σε αυτόν που πορεύεται θεωρώντας ότι δεν έχει ανάγκη κανέναν, ότι μπορεί να τα καταφέρει μόνος του. Δεν μπορούμε να

τα καταφέρουμε μόνοι μας. Έχουμε ανάγκη φιλίας όσο ποτέ άλλοτε».

Αγιασμός των Εγκαινίων

Ακολούθως, εν πομπή ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μετά του Ιερού Κλήρου, της Αγίας Καθηγουμένης γερόντισσας Χριστοδούλης, των μοναζουσών, της Δημάρχου Αμφικλείας – Ελάτειας κ. Αθανασίας Στιβακτή και άλλων επισήμων, καθώς και του πιστού λαού, τέλεσε τον Αγιασμό των Εγκαινίων της αναπλασθείσης ανατολικής όψεως της Ιεράς Μονής, ένα σπουδαίο έργο καλαισθησίας και αρχιτεκτονικής για το ιστορικό Μοναστήρι της Παναγίας Γαυριώτισσας.

Τρισάγιο επί του τάφου του μακαριστού Οσίου Γέροντος π. Αμβροσίου Λάζαρη

Τέλος, μετά την αποκάλυψη της αναθηματικής πλάκας των Εγκαινίων, ο κ. Συμεών τέλεσε Αρχιερατικό Τρισάγιο επί του τάφου του μακαριστού Οσίου Γέροντος π. Αμβροσίου Λάζαρη του Πνευματικού, ο οποίος αναπαύεται στην αυλή του Μοναστηριού.

Η ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΨΕΩΣ
ΤΗΣ ΠΤΕΡΥΤΟΣ ΤΑΥΤΗΣ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΠΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ κ.κ. ΣΥΜΕΩΝ
& ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΗΣ (ΤΟΛΗ)
ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ 2023
ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ